

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài
Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 02/05/2024*

TỊNH KHÔNG PHÁP NGỮ

BÀI 114

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói, người tâm địa thuần chánh, nghe và làm theo lời dạy của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì nhất định sẽ không bị yêu ma nhiễu loạn. Chúng ta tu hành, học Phật mà yêu ma cấp thấp có thể đến nhiễu loạn chúng ta là do chúng ta tu hành chưa có công phu. Nếu tâm chúng ta thuần tịnh, thuần thiện không có “danh vọng lợi dưỡng” thì yêu ma sẽ không dám đến quấy nhiễu. Người xưa nói: “Đức trọng quý thần kinh”. Người có đức hạnh thì yêu ma quý quái khiếp sợ, những động vật nhỏ cũng kính nể.

Hòa Thượng từng kể, chỗ ở của Tổ Ân Quang, ban đầu có một số động vật nhỏ, một thời gian sau những động vật nhỏ như ruồi, muỗi, kiến, gián tự bỏ đi, không dám quấy nhiễu. Chúng ta bị những động vật nhỏ quấy nhiễu vì tâm chúng ta chưa thanh tịnh. Có người hỏi Hòa Thượng rằng, trong nhà họ có rất nhiều kiến, muỗi vậy thì họ phải làm như thế nào. Hòa Thượng trả lời, họ chỉ cần câu thông với những loài vật nhỏ này là được. Chúng ta muốn câu thông được với chúng thì tâm địa chúng ta phải thanh tịnh. Nếu chúng ta làm hại chúng thì chúng ta đã phạm tội sát sanh.

Hằng ngày, khi chúng ta hành động, tạo tác, chúng ta cũng đã làm tổn hại đến rất nhiều chúng sanh. Chúng sanh không có ác ý, chúng cũng chỉ muốn tìm thức ăn, ăn no thì chúng sẽ đi, chúng không muốn cát đi, để dành thức ăn như con người. Chúng ta ăn no nhưng nếu chúng ta có cơ hội thì chúng ta vẫn muốn lấy để dành. Hằng ngày, tâm địa chúng ta ác nhiều hơn thiện nên hoàn cảnh sống của chúng ta gặp nhiều chướng ngại. Yêu ma quý quái đến dựa thân, nhiễu loạn do nghiệp chướng chúng ta nặng, phước chúng ta mỏng, nếu chúng ta ở trong hoàn cảnh này thì chúng ta phải mau tu hành.

Hằng ngày, chúng ta bị vong tưởng, phiền não chi phối nên chúng ta rất khó để hàng phục chính mình. Nếu có một thế lực đến làm chủ chúng ta, chúng ta bị yêu ma không chế thì chúng ta càng khó thoát khỏi sinh tử. Nếu chúng ta muốn thoát khỏi sự không chế của yêu ma thì chúng ta phải phát đại tâm, chân thật hy sinh phụng hiến, mở tâm rộng lớn vì người phục vụ, vì Phật pháp nỗ lực. Một đạo tràng thanh tịnh, một người tu hành có tâm thanh tịnh thì sẽ có thần hộ pháp ở xung quanh, yêu ma quý quái không dám đến gần.

Trong nhà Phật có kể câu chuyện về một vị tu hành tu trì giới luật một cách tinh chuyên là Ngài Đạo Tuyên Luật Sư và một vị tu hành khác cùng thời tên là Pháp sư Khuy Cơ.

Ngài Đạo Tuyên Luật Sư gìn giữ giới luật tinh chuyên nên khi đến giờ cơm thì có Tiên nhân đến cúng dường. Một lần, Pháp sư Khuy Cơ đến thăm Ngài Đạo Tuyên Luật Sư, Ngài Đạo Tuyên Luật Sư muốn Pháp sư Khuy Cơ thấy rằng, một người trì giới tinh chuyên sẽ có Tiên nhân đến cúng dường nhưng hai Ngài đợi đến qua giờ ngọ mà vẫn không thấy Tiên nhân mang cơm đến cúng dường. Hôm sau, khi Tiên Nhân mang cơm đến thì Ngài Đạo Tuyên Luật Sư hỏi vì sao hôm qua không thấy vị đó mang cơm đến. Vì Tiên Nhân nói, hôm qua ngọn núi này có hào quang rực sáng và có rất nhiều Thần Hộ pháp đến nên vị Tiên Nhân không thể đến gần. Pháp sư Khuy Cơ tưởng chừng không giữ giới nhưng Ngài có tâm rộng lớn, làm nhiều việc lợi ích chúng sanh nên rất nhiều thần Hộ pháp đến bảo vệ. Khi đó, Ngài Tuyên Luật Sư cảm thấy xấu hổ vì vị tu hành kia có tâm lượng rộng lớn như một vị Bồ Tát.

Đạo tràng của Hòa Thượng không có những hiện tượng lạ, không có cảm ứng thần thông. Đạo tràng mà có ma hiện lên tán thán, có cảm ứng thì không phải là đạo tràng thanh tịnh. Cách đây hơn mươi năm, khi nhiều người đi tìm xá lợi, có người nói với tôi, khi mọi người trong đạo tràng của họ trì chú thì có xá lợi từ trên mái nhà rơi xuống. Đây là ma thuật, hiện tượng này xuất hiện vì những người trong đạo tràng đó vẫn “*tự tư tự lợi*”, “*tham, sân, si*”.

Một lần, khi tôi đến giảng ở một đạo tràng, có một thanh niên khoảng dưới 30 tuổi để trên bàn khoảng 50 viên xá lợi, xá lợi được đựng trong những tháp pha lê có đèn chiếu sáng, người thanh niên mặc bộ đồ trắng để tăng thêm sự huyền bí, nếu họ sống trong ảo danh ảo vọng như vậy thì họ sẽ bị ma đưa đường, quỷ dẫn lối, chìm đắm trong “*danh vọng lợi đường*”. Tâm địa chúng ta thuần chánh, nghe và làm theo lời dạy của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta không bị yêu ma quỷ quái nhiễu lộn. Chúng ta có tà tư, vọng tưởng, tham cầu thì đây chính là duyên để ma đến. Chúng ta ham thích thứ nào trong “*tài, sắc, danh, thực, thuỷ*” thì yêu ma sẽ mang đến cho chúng ta, nếu chúng ta đắm nhiễm trong những thứ này, chúng ta chưa kịp hưởng thì chúng ta đã giống như cá dính vào lưỡi câu.

Chư Phật hiện tại, chư Phật quá khứ và chư Phật ở vị lai đều dạy chúng ta, tổng cương lĩnh, tổng nguyên tắc của tu hành là “**Cần tu Giới - Định - Tuệ. Diệt trừ Tham – Sân – Si**”. Nhà Phật nói: “**Phật, Phật đại đồng**”. Phật quá khứ, Phật hiện tại, Phật vị lai đều dạy chúng ta như vậy. Ma mới nói với chúng ta rằng, tu hành không cần giữ Giới, không cần diệt trừ Tham – Sân – Si.

Hòa Thượng nói: “*Khi đi đầu thai, Bồ Tát từ thất địa trở xuống vẫn bị mê. Những nghiệp thiện hay nghiệp ác từ đời trước chúng ta đã tạo, khi gặp duyên đầy đủ thì nhất định chúng ta phải thọ lấy quả báo. Cho nên người xưa nói: “Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng”. Chúng ta làm Cha Mẹ, khi chúng ta giáo dục con cái chúng ta phải chọn lựa bạn bè, Thầy Cô cho chúng hết sức cẩn thận! Việc này ảnh hưởng đến tiền đồ cả đời của con*”. Bồ Tát từ sơ địa đến thất địa khi đi nhập thai vẫn sẽ không

nhớ mình là ai. Ngày trước, Cha Mẹ có giúp chúng ta chọn Thầy, chọn bạn không? Hầu hết chúng ta đều dựa vào sự “*may rủi*” của chính mình. Người xưa rất chú trọng việc chọn Thầy, chọn bạn cho các con vì việc chọn Thầy, chọn bạn ảnh hưởng đến tiền đồ đời này và nhiều đời sau của chúng.

Khi còn nhỏ, những người bạn của tôi thường rủ tôi cùng đi ăn trộm hoa quả của hàng xóm. Tôi sợ, không dám làm thì các bạn nói tôi nhát và làm mẫu cho tôi xem. Tôi vẫn nhớ một lần, khi chúng tôi đang bơi ở dưới sông, một người bạn bảo tôi hái trộm quả đu đủ, tôi hái xong một quả thì tôi ngã chui xuống đất. Lần đó, tôi rất sợ nên đến bây giờ tôi vẫn nhớ về việc này. Tâm chúng ta thiện lương, chúng ta không muốn làm nhưng bạn bè rủ rê chúng ta làm, chúng ta làm một vài lần thì chúng ta sẽ quen, dần dần, chúng ta sẽ trở thành kẻ trộm. Khi nhỏ, chúng ta trộm hoa quả khi lớn lên thì chúng ta sẽ ăn trộm những thứ giá trị hơn.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta có duyên phận tốt thì chúng ta nhất định gặp Thầy, bạn tốt. Nếu chúng ta không có duyên phận tốt thì chúng ta không thể gặp được Thầy, bạn tốt. Chúng ta không gặp được Thầy hiền, bạn tốt thì cả cuộc đời của chúng ta sẽ trôi nổi*”. Tôi sinh ra ở một miền quê, tôi lớn lên như một cây cỏ dại, gần như không có sự dạy bảo của người lớn vì Mẹ tôi không biết chữ, Cha tôi chỉ học đến tiểu học, Cha Mẹ tôi rất bận rộn với công việc đồng áng. Tôi may mắn gặp được thùng đĩa của Hòa Thượng, việc này giống như tôi có được chiếc phao để bám. Đây là nhờ tôi có duyên phận rất sâu dày. Chúng ta gặp được duyên phận tốt, có được sự giáo dục tốt thì chúng ta phải mau lan tỏa cho tất cả mọi người. Rất nhiều người đã thay đổi được cuộc đời nhờ gặp được một duyên tốt.

Ngày trước, khi Sư Bà mời tôi về Vũng Tàu dạy chữ Hán, khi Sư Bà nói là Sư Bà không có tiền để trả, tôi nói với Sư Bà một cách mạnh mẽ: “*Sư Bà yên tâm, có tiền con dạy như vậy, không có tiền con cũng dạy y như vậy!*”. Sư Bà nói như vậy để Sư Bà kiểm chứng xem tôi có thật sự là người Thầy giáo có tâm như mọi người nói không, mỗi lần tôi đến giảng, Sư Bà đều đưa tôi 400.000 đồng, tiền đồ xăng hết 100.000 đồng, mỗi tuần tôi đến đó dạy một lần. Nhờ tâm chân thành này mà tôi đã gặp được đĩa của Hòa Thượng.

Những người nghe đĩa của tôi dịch đều là những người chân thành, chỉ nghe một mình Hòa Thượng giảng, sau khi nghe đĩa một thời gian dài thì họ muốn tìm người dịch. Có người tưởng tôi đang sống ở nước ngoài, rất khó để gặp tôi, nhưng tôi cũng chỉ là một người bình thường, ai thật sự muốn gặp thì đều có thể gặp. Chúng ta muốn có duyên phận tốt thì chúng ta phải có tâm chân thành. Tất cả đều xuất phát từ tâm chân thành!

Hòa Thượng nói: “*Đời ngũ trược ác thế, đời sống của con người rất khổ, họ khổ không phải do đời sống vật chất thiếu thốn mà họ khổ về mặt tinh thần. Đời sống tinh thần của người ngày nay rất bất an, họ không có cảm giác an toàn*”. Người ngày nay không có cảm giác an toàn vì họ chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”. Nhiều

người rất giàu nhưng họ vẫn cảm thấy không vui, nếu họ đang là người giàu thứ hai thì họ muốn trở thành người giàu nhất, nếu họ đang là người giàu nhất thì họ sợ mình sẽ bị rớt xuống thứ hai. Nhiều người ngủ không ngon, sống không yên vui vì nếu cỗ phiếu của họ bị giảm giá thì họ sẽ mất đi hàng tỉ đô-la. Những người giàu thường rất sợ bệnh tật, sợ không còn được sống cuộc sống giàu sang. Những người có cuộc sống thanh đạm thì họ luôn cảm thấy đầy đủ ở trong tâm.

Ở đây, nếu tôi không đi chợ, tôi vẫn có đủ lương thực cho khoảng hai tháng, trong vườn có rất nhiều các loại rau thô canh và thủy canh. Người xưa nói: “*Người phước ở đất phước, đất phước dành cho người phước*”. Chúng ta có phước thì chúng ta ở đâu, đất nơi đó cũng tự sinh phước.

Chúng ta học Phật để chúng ta xa rời cảm giác bất an, chúng ta có cảm giác an toàn. Nhiều người suốt ngày sợ được mất, hờn thua, lời lỡ thì sẽ luôn luôn cảm thấy bất an. Chúng ta nghe lời Phật, nghe lời người xưa, chân thành hy sinh phụng hiến, công hiến hết mình cho cuộc đời thì sẽ có người khác lo cho chúng ta. Có những người học trò, họ học tiếng Hán thông qua những video của tôi ở trên mạng nhưng họ vẫn quan tâm đến đời sống của tôi.

Người không học Phật thì luôn luôn có cảm giác bất an đối với Sinh – Lão – Bệnh – Tử, họ sợ già, sợ bệnh và sợ chết. Chúng ta biết Sinh – Lão – Bệnh – Tử là định luật không ai có thể tránh khỏi, chúng ta biết vô thường rồi sẽ đến nên chúng ta trân trọng thời gian sống để giúp ích cho người.

Hòa Thượng nói: “*Người thế gian không ngừng tạo tác Năm nghịch, Mười ác, trồng xuống nhân của ba đường ác. Chúng ta có tâm sân hận nặng thì tương lai chúng ta sẽ đọa Địa ngục. Chúng ta tham ái “danh vọng lợi dưỡng”, “năm dục sáu trần” thì chúng ta đọa Ngạ quỷ. Chúng ta không phân biệt được rõ ràng thiện ác, tà chánh thì tương lai chúng ta sẽ đọa vào cõi Súc sanh. Chúng ta tạo ra ác nghiệp ngày càng nặng thì đời sống của chúng ta sẽ ngày càng khổ*”. “Năm nghịch” bao gồm tội giết Cha, giết Mẹ, giết A-la-hán, làm thân Phật chảy máu và phá hòa hợp tăng. “Mười ác” là thân thì sát, đạo, dâm; Miệng thì nói dối, nói lưỡi đôi chiêu, nói lời hung ác và nói lời thêu dệt; Ý thì tham, sân, si.

Người thế gian luôn cạnh tranh, đấu tranh để thỏa mãn “danh vọng lợi dưỡng” nên trong tâm họ luôn có cảm giác bất an. Chúng ta không tham cầu thì trong tâm chúng ta sẽ không có cảm giác bất an. Ngày ngày chúng ta nỗ lực làm tốt vai trò, bốn phận của mình thì chúng ta đã đang tạo phước lành. Thí dụ, chúng ta là công nhân vệ sinh môi trường thì chúng ta tận tâm tận lực làm tốt công việc của mình. Người xưa nói: “*Phước trí tâm khai*”. Người có đầy đủ phước thì tâm sẽ khai mở, mọi việc hanh thông.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta học bất cứ môn học nào thì chúng ta phải chân thật hạ công phu, chúng ta không chỉ cầu ở bên ngoài*”. “*Chân thật hạ công phu*” là chúng ta

phải thật làm. Chúng ta học môn học nào chúng ta cũng phải nỗ lực, dụng tâm, hướng đến người cầu học. Tôi đang rèn luyện viết chữ thư pháp. Mỗi ngày tôi viết năm câu “**Nam Mô A Di Đà Phật**”, tổng là 30 chữ. Tôi vừa rèn chữ vừa viết câu Phật hiệu, tâm tôi được an trú. Buổi sáng, khi tôi mới thức dậy, đầu óc tôi chưa tinh táo thì tôi vừa đứng viết chữ, vừa niệm câu Phật hiệu. Chúng ta chưa viết được chữ Hán thì chúng ta có thể viết bằng tiếng Việt câu “**Nam Mô A Di Đà Phật**”, ban đầu, chúng ta mới rèn luyện thì chúng ta nên viết chữ to. Khi chúng ta học tập, rèn luyện trong tất cả các phương diện, chúng ta đều phải dụng công miên mật.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!